

Amintire

Florin Pindaru

Amintire

Trecând de podul putrezit
Pe lângă falnica căpiță
Mă-ntorc unde-am copilărit
Prin colbul din uliță.

Doi brazi înalti, netemători
Mai străjuiesc încă la poartă
Chiar de-au trecut atâția ani vătămători
Ei încă mă așteaptă.

Prin gardul de nuiete vlăguit
Aievea văd în fața casei crini
De mult bunica a murit
Iar crinii-au devenit ciulini.

Stă jugul în țărână neatins
Căruța fără roți e pe chituci
Bunicul întristat s-a stins
Iar boii devenit-au cruci.

Ogorul e pustiu, nesemănat
Plângându-și jalnica nerodnicie
Strigă să vină la arat
Toți morții din vecie.

Fântânii apa i-a secat
Nemaiputând lupta cu soarta
Izvorul lacrimilor asemeni i-a secat
Mamei plângând pe tata.

Spre casa fericirii mele
Privesc cu ochii umeziți
Nu s-a ales decât durere
De buni și de părinți.